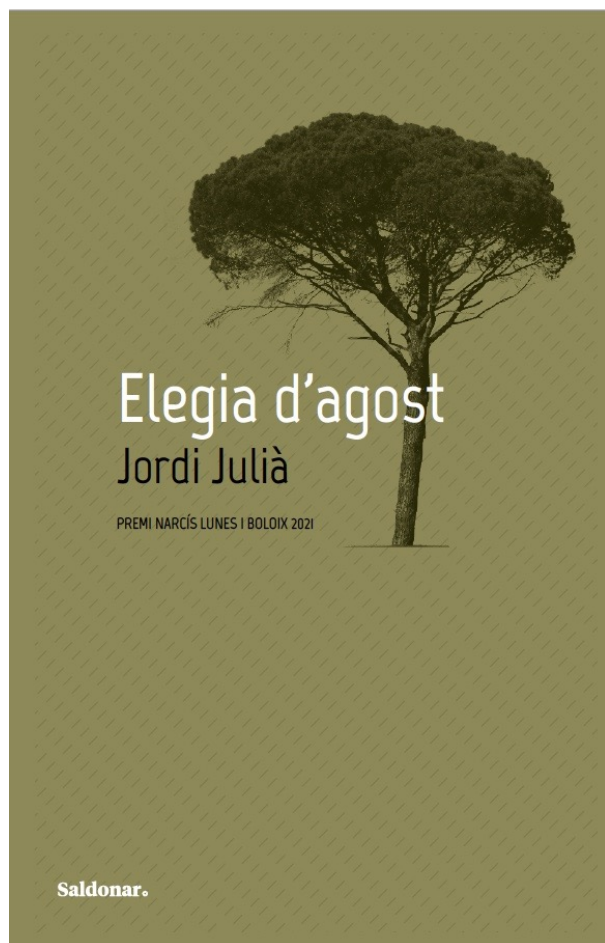

Elegia d'agost, Jordi Julià

Tornar al cap de molts anys allà on s'ha passat la infantesa és, sens dubte, un fet revelador de com s'ha transformat el món en tot aquest temps (si el paisatge és completament diferent) o de com som nosaltres els que hem canviat (si els llocs coneguts s'han mantingut relativament intactes). *Elegia d'agost* reflecteix en poemes breus de vers curt i rima assonant aquest xoc entre l'experiència feliç del passat en un entorn quasi idíl·lic i la modificació urbanística que han experimentat els voltants de l'Escala i del Montgrí. El record d'aquells estius de comunió infantil amb la natura, en una època en què s'anava abandonant la vida rural i l'explotació dels conreus arran de pinedes, contrasta amb l'abundant edificació turística actual. Aquests poemes exposen observacions i vivències en què l'ahir i l'avui es barregen, i converteixen aquest retorn físic als indrets del passat —unit a l'acte de recordar el que va existir— en una invitació per comprendre qui som, com funciona la memòria, com ens relacionem amb el món natural i com l'hem anat oblidant, juntament amb els mots que el designaven.

Perdre l'escriure. Cròniques particulars del món de les lletres, Jordi Julià

«Vaig començar a redactar aquestes petites cròniques personals com una diversió, com un entreteniment, però també com una via per deixar per escrit el que pensava sobre les obres literàries que anava llegint, sobre la llengua i sobre el món de la cultura, en general, d'aquest món que m'havia tocat viure a inicis del segle xxi. Crec que van començar com un esplai d'estiu per intentar descobrir fins on podia aixecar l'energia del llenguatge..., i com podia jugar amb les frases fetes, un entreteniment que em va ocupar una estona cada mes durant set anys». Així comença *Perdre d'escriure*, un aplec de 90 textos breus que l'autor va elaborar cada mes entre 2006 i 2013, i en què deixa per escrit les seves impressions sobre el món de la cultura i de la literatura (ja que pretén que llegir no li faci perdre escriure, com diu la frase feta). Aquesta és una obra que es pot llegir com un relat cronològic, en el qual es pot veure com durant aquells anys es va anar transformant el nostre voltant (en uns moments en què es va viure la primera gran crisi econòmica del segle xxi), o que el lector pot anar coneixent de mica en mica, obrint-la per qualsevol pàgina i escollint una lectura més desordenada (ja que tots els textos són autònoms). En darrer terme, *Perdre escriure* és el testimoni personal d'un lector, però també d'un poeta que reflexiona sobre la llengua, la creació, la literatura i la societat que li ha tocat viure, i que ho fa sempre utilitzant una frase feta que dona títol a cada text.

// S'ha separat la Galeria d'imatges corresponent al uploader d'imatges propi del content type,
// dels "nodes reference" als continguts de "Galeria d'imatges" pre-existents. ?> // Uploader
d'imatges ?> // "Nodes reference" a les Galeries d'imatges ?>

comunicacio@ajuntament.granollers.cat

URL d'origen:<https://www.granollers.cat/sant-jordi/jordi-juli%C3%A0-1>